ПАУЛИНА СТАНЧЕВА

(1907 – 1991)

ПАУЛИНА *СТАНЧЕВА* Е БЪЛГАРСКА ПИСАТЕЛКА И ПОЕТЕСА.

- Родена е на 31 януари 1907 г. в град Бургас.
- *Истинското й име е Калиопа Костова Паласакева /Баласакиева/.*
- През 1926 г. завършва
- Девическата гимназия
- /днес ПГЕЕ „К.Фотинов“/
- в родния си град.

С УСПЕХ 5,50 !!!

В ЛЕТОПИСНАТА КНИГА НА УЧИЛИЩЕТО
ВСЯКА ГОДИНА
СА ЗАПИСВАЛИ :
„ПОЛУЧИХА ЗРЕЛОСТНИ СВИДЕТЕЛСТВА....“,
НА СТР. 110 Е ЗАПИСАНО
№ 16 КАЛИОПА К. БАЛАСАКИЕВА БУРГАСЬ

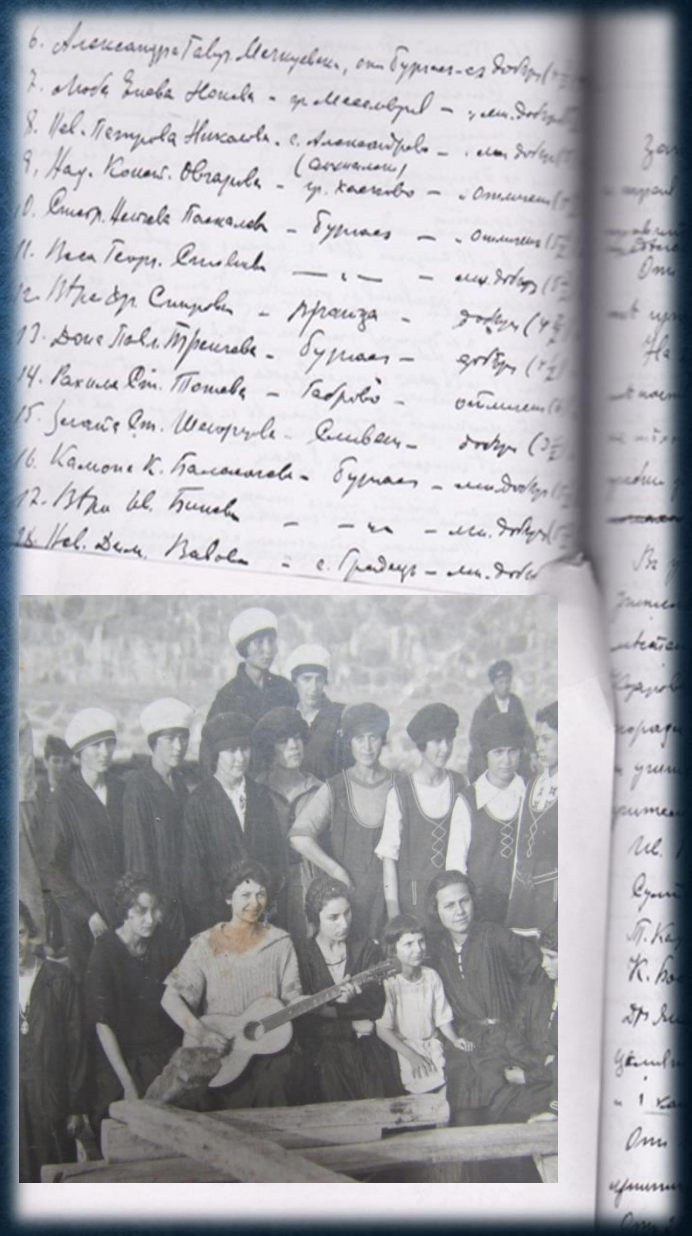

ПАУЛИНА СТАНЧЕВА Е АВТОР НА ДЕСЕТКИ КНИГИ С ПОЕЗИЯ И ПРОЗА

"Дни и нощи" (стихове, 1934 г.), "Затишие" (стихове, 1937 г.), "Горско училище" (стихове, 1946 г.), "Младост" (стихове, 1949 г.), "Марийкината рокличка" (поемка, 1953 г.), "Нови жени" (очерци, 1953 г.), "Прозорец с гълъби" (стихове, 1961 г.), "Умница: Разкази за малкото Ани" (1962), "Момчето с котвата" (разкази, 1964), "Денят е дълъг" (стихове, 1965 г.), "Новата червена шапчица" (приказка, 1965 г.), "Хора и ветрове" (разкази, 1966 г.), "Близо половин столетие" (очерк, 1967 г.), "Д'Артанян се връща победител. Граничарска повест" (1969 г., 1984 г.), "Пламъци от големия огън" (очерци, 1969 г.), "Шарено детство" (разкази, 1981 г., 1987 г.)...

„САМ МЕЖДУ МАМА И ТАТКО” (1986), „КОРОНЯСАНО ДЪРВО” (СТИХОВЕ, 1987), „ИЗНЕНАДИТЕ ПРОДЪЛЖАВАТ” (ПОВЕСТИ И ПРИКАЗКИ, 1987), „МОРЕ И СУША” (СТИХОВЕ, 1988), „МОМЧЕТО С ХУБАВОТО ИМЕ” (РАЗКАЗИ), „ОТЛИТАНЕ НА ЛЯСТОВИЦИТЕ” И ДР.

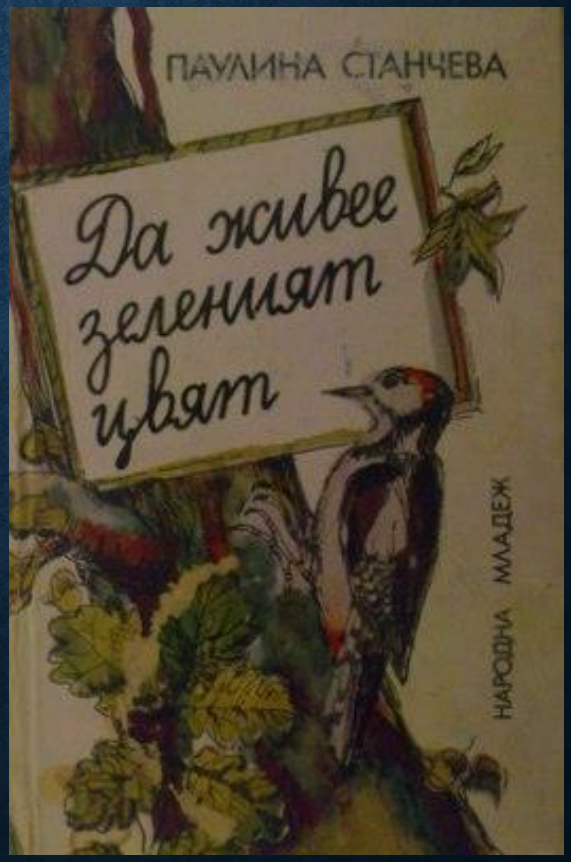

ОТ 1942 Г. ЖИВЕЕ В СОФИЯ.

През 1945 и 1950 г. е редактор в сп. „*Жената днес*“. Работи като редактор и началник на отдел в Българско национално радио от 1951 до 1956 г. Сътрудничи на множество вестници в столицата и извън нея. Член на Съюза на българските писатели.

„СОФИЯ ИМА ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА, БУРГАС- ПАУЛИНА СТАНЧЕВА“

„ВСЕКИ ГРАД ИМА С КАКВО ДА СЕ ГОРДЕЕ. ЕДНИ С НЕПОВТОРИМИ ИСТОРИЧЕСКИ,АРХЕОЛОГИЧЕСКИ, ПРИРОДНИ ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИ.ИМА И ГРАДОВЕ, КОИТО НЕ СПИРАТ ДА СЕ ГОРДЕЯТ С ИМЕНИТИТЕ СИ ХУДОЖНИЦИ, АРТИСТИ, АРХИТЕКТИ, УЧЕНИ, ПИСАТЕЛИ, ПОЕТИ.

АКО СОФИЯ ИМА ПОЕТЕСАТА ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА, ТО БУРГАС ИМА - ПАУЛИНА СТАНЧЕВА.

ТАКА В НАЧАЛОТО НА МИНАЛИЯ XX-И ВЕК ДВЕ ПОЕТЕСИ БЕЛЕЖАТ ПЪТЯ НА ЖЕНСКАТА ЛИРИЧНА ПОЕЗИЯ В БЪЛГАРИЯ.“

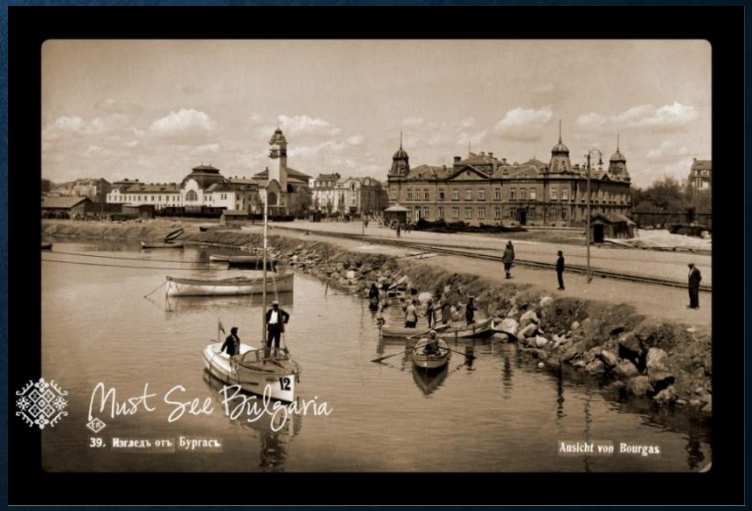

ПОЧТЕН ГРАЖДАНИН НА БУРГАС (1977). НОСИТЕЛКА НА ЛИТЕРАТУРНАТА НАГРАДА „ПЕТКО Р. СЛАВЕЙКОВ” НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ПРОСВЕТАТА(1986). УДОСТОЕНА С ОРДЕН *НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ*, II СТЕПЕН. (1977)
УМИРА НА 12.07.1991 Г.
ПАУЛИНА Е РОДЕНА КАТО КАЛИОПА В ГРЪЦКАТА МАХАЛА В БУРГАС. РОДНИЯТ Й ДОМ Е БИЛ НА УЛИЦА "ЛАВЕЛЕ" №12.

А роденият в Казанлък Стефан, идвайки в Бургас, за да учи, среща и се влюбва в своята Калиопа. Заради него и бъдещата му кариера бургазлийката сменя името си на Паулина.(Писателят Стефан Станчев е бил уредник/ директор/ на градската библиотека-сега РБ’’Яворов’’)

„ЛЕГЕНДАТА ЗА ЛЮБОВТА МЕЖДУ НЕЯ И СТЕФАН СТАНЧЕВ, ДВАМАТА БУРГАСКИ ПОЕТИ, ОЩЕ ВИТАЕ В МОРСКИЯ ГРАД.“

И досега се носи легендата,
че двамата млади
Калиопа и Стефан,
били популярни
като бургаските
Ромео и Жулиета.
Любовта им пламва от
мига, в който се виждат
и продължава до
последните им дни
(1991 г.).

ПАУЛИНА СТАНЧЕВА

- Обезумяващ, сляп и див копнеж
  гърдите ми разкъсва с остри нокти.
  Като зелено развълнувано море
  Кръвта по жилите се носи.
  Устата ми като натегнат плод,
  узрял и сочен-само тебе чака,
  да впиеш зъби, сладкия му сок
  да смучеш ненаситен, жаден.
- ..
- И няма вече връщане назад,
  нито за мене нито пък за тебе.
  за цял живот ще бъде този глад
  на устните, очите и ръцете.

ГОЛЕМИТЕ ТЕМИ: ЛЮБОВТА И МОРЕТО.

“В НАЧАЛОТО ЗОВЪТ НА ПРОСТОРА Е ПО-СИЛЕН ОТ ЗОВА НА ЛЮБОВТА ДОРИ.“

- ***Просторъ***
- *-Лети, гони я в далнината*
  ти, мой неустрашим и смел герой
  Да стигнем сини кръгозор където
  в черта златиста се пресичат
  водата и небето..
  И ме не питай где ще спрем
  И на какъв бряг далечен
  Ще ни хвърлят днес вълните...

ЛЮБОВ…

- *Любов..*

  Любов, ти моя радост, утеха, скръб, наслада
  и тих, възторжен унес на пламнала душа
  На сън и блян превръщай живота, който бяга,
  на сън и блян превръщай и радост, и тъга…

“В живота и в поезията й има един безспорен кръговрат. На откриване, отдаване, наслада, отдалечаване, чувство за загуба, копнеж по завръщане и подготовка за последно отплаване, в който главен герой е именно морето.“

- *„Помниш ли дюните*
  Край онази открита от нас
  безтрепетна лагуна в залива-
  бистра като планински кристал,
  От който се правят
  най-скъпоценните чаши за вино?
  Помниш ли дюните
  с позлатен от слънцето пясък
  сгорещен до взривяване?
  В този райски кът край морето,
  неизвестен или просто забравен,
  от земните хора?

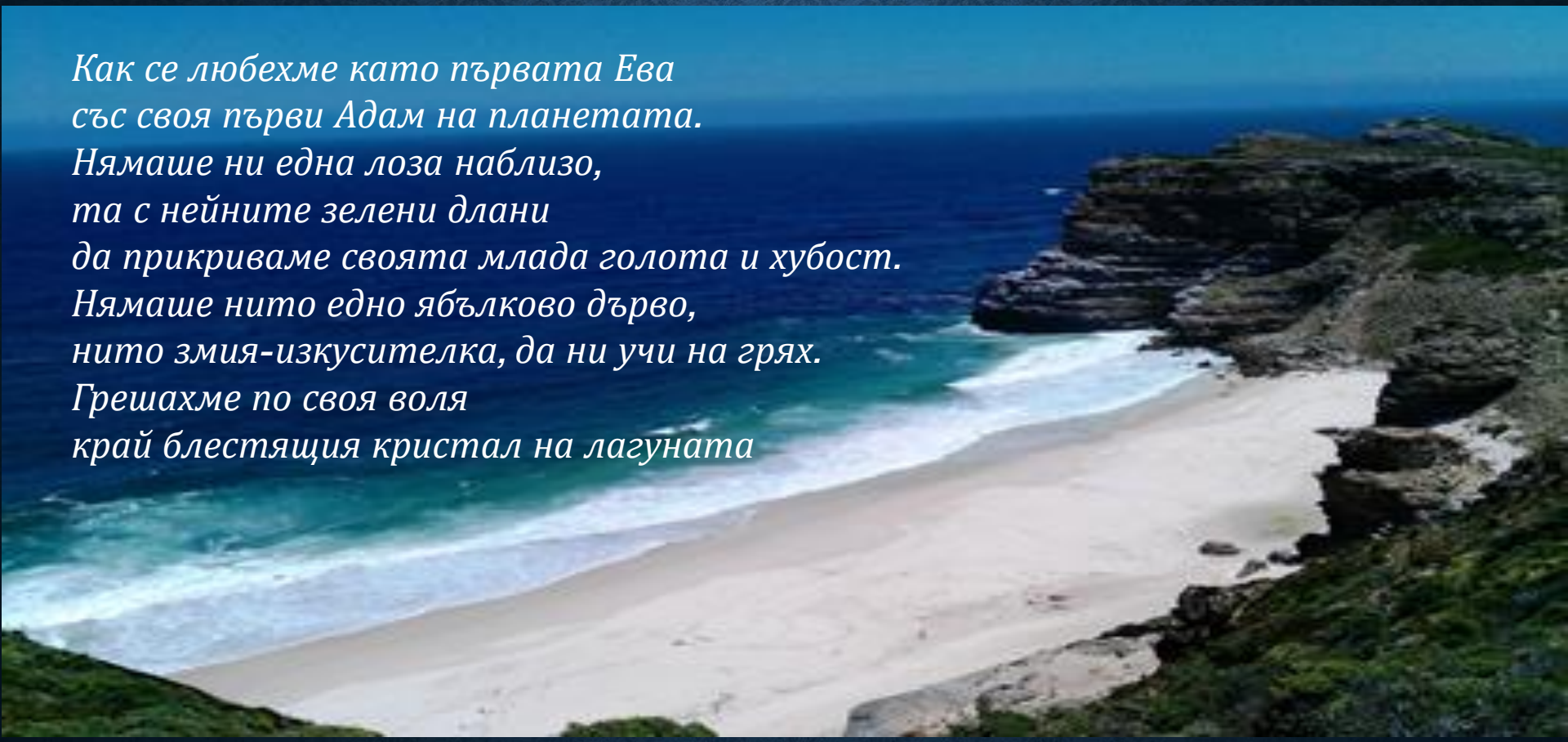

Как се любехме като първата Ева
със своя първи Адам на планетата.
Нямаше ни една лоза наблизо,
та с нейните зелени длани
да прикриваме своята млада голота и хубост.
Нямаше нито едно ябълково дърво,
нито змия-изкусителка, да ни учи на грях.
Грешахме по своя воля
край блестящия кристал на лагуната

МОРЕТО В КРЪГОВРАТА НА ЖИВОТА И В ПОЕЗИЯТА НА **ПАУЛИНА СТАНЧЕВА**, **...**

„МОРЕ“

„Капка съм от това море,
яростно и развълнувано в пролетния ден.
Капка съм от тази отровнозелена вода,
разбунтувана в прегръдките на залива-
непокорна и непокоряема.
Това море ме е приспивало
и будело във нощите,
това небе ме езакриляло в тъгата,
под иглените кипариси
на морската градина
съм се целувала за първи път!
Такава е горчивата и сладка истина:
където да избягаш,
където да подириш залив и пристанище,
каквито птици да те будят в утрото,
не ще изтръгнеш корени от пясъка и от пръстта
рожденна“

МОМИЧЕТО ОТ КЕЯ

- *В пристанището се разхожда едно момиче.*
  Зад хълма златисто слънцето захожда
  и тишина владее пълна.
  Последните лъчи се готвят
  да спрат на корабните мачти.
  Самотен параход закотвен
  люлей огромен корпус в здрача.
  От най-високата палуба
  се носи песен.Някой свири на банджо

- *и песента се губи*
  след чайките с криле немирни.
  Какво ли русото момиче
  сега си мисли и копнее
  със цвете розово накиччено
  сред толкова мъже на кея
  Дали е влюбено в моряка
  със банджото и затова
  с такъв копнеещ израз чака
  крака на кея заковало?
  Или пък нещо по-дълбоко
  душата му сега вълнува
  и със понесената песен

„ЧОВЕК НИКОГА НЕ ЗНАЕ КОГА Е ПО-МЛАД, НА 20 ИЛИ НА 90 ГОДИНИ“ -

„ОТЛИТАНЕ НА ЛЯСТОВИЦИТЕ“ -ПАУЛИНА СТАНЧЕВА

О този скрит копнеж в сърцето,
като зарасла в мене рана,
забравена десетилетия-
със острота отново пламна!
Вкусът на въздуха особен,
горчив, солен и екзотичен-
отново властно ме заробва
и хоризонта ме увлича.
Но где да ида?
във земята дълбоко пуснах корен вече.
Затуй душа, като децата
мечтай за пътища далечни!
Мечтай, мечтай със полъх нежен
да те поемат ветровете
и неусетно да изчезнеш
в далечината на морето!

- Презентацията е изработена с материали от интернет и най-вече от „МОМИЧЕТО ОТ КЕЯ.
МОРЕТО В КРЪГОВРАТА НА ЖИВОТА И В ПОЕЗИЯТА НА ПАУЛИНА СТАНЧЕВА, КАЛИОПА-ДОБРАТА“ от Паулиана Новакова – внучка на Паулина Станчева
- *Техническо изпълнение - XI „д“ клас ПГЕЕ „К.Фотинов“ - Бургас*
- *кл. ръководител инж. Елена Димитрова*
- *БЕЛ –Таня Попова*